

[Glistrup.]

partiets side, vi repræsenterer kun 30 pct., eller, som hr. Erhard Jakobsen rettede det til, 29,1 pct., af det, der kan indgå i et givet forlig af mandater, og derfor kan vi ikke kræve noget som helst.

Vi påpegede, at det af de 11 punkter, vi helst ville imødekommes på, og hvor der var realistiske muligheder for det, var det med det skattefri bundfradrag på 19.000 kr., men vi sagde også, at der jo findes tal mellem 12.000 kr. og 19.000 kr. Men ikke på ét eneste af de 11 punkter, jeg har nævnt, lod finansministeren sig rokke så meget som en millimeter. Der var ikke så meget som antydning af, at man ville gå 1 øre over de 12.000 kr. på noget som helst tidspunkt fra regeringens side til trods for, at vi fandt yderligere 1 mia kr. at gøre godt med på skatternes område. Der var ikke på noget som helst andet af de 11 områder, jeg har nævnt, en bevægelse, hvor man så meget som antydede, at man kunne komme fremkridtspartiet i møde.

Så sluttede vi da den aften med at konstatere, at vi altså ikke kunne mødes med regeringen, efter at den overhovedet ikke havde forhandlet med os de første 121 dage, og hvor man nu bare så havde haft den drøftelse her. Vi kunne altså ikke komme videre den dag, vi måtte gå hjem og sove på det, og så hørte vi jo altså et par dage efter, at man havde indgået den aftale med de andre partier, der nu optræder sammen med venstre som venstres følgesvendepartier i tillægsbetænkningen. Dét må vi altså se, all right, at så kommer de frem med en løsning, som er karakteriseret så godt af partierne, f. eks. af hr. Erhard Jakobsen, der kalder det den afpillede skattereform. Det er ærlig talt et udtryk, der er særdeles dækkende for det. Finansministeren kaldte det den næstbedste løsning. Det ligner ikke finansministeren at overdrive, men det gør han skam her, her anpriser han skam sine ting væsentlig bedre, end man kunne tænke sig. Dette er allerhøjest den syttendebedste løsning eller noget i den stil.

Og når man så står over for sådan noget, hvad skal man så gøre over for det erhvervsliv og det arbejdsmarked, som sukker efter at få klarhed herinde fra dette folketing? Ja, så skal man simpelt hen sige to ting:

For det første, at det jo er aldeles oplagt,

at hvis denne regering får lov til at vakle videre fremad på den måde, den er begyndt at vakle, så vil den selvfølgelig snuble, om ikke før, så på den dag, hvor vi runder de 100.000 i arbejdsløse frem til januar, februar, marts måned samtidig med, at vi har landet ude i overenskomstforhandlinger. Der vil komme en gigantforvirring, hvis vi på det tidspunkt skal have udskrevet et folketingsvalg. Derfor må det gælde om, at vi nu hurtigst muligt beskikker vort hus her i folketinget og får folketinget sammensat med nybekræftede mandater ved et valg hurtigst muligt, således at vi ikke fører erhvervslivet ud i, at vi, samtidig med at de store afgørelser skal træffes på arbejdsmarkedet, da skal kastes ud i et valg. At en regering, der har optrådt, som venstre har i disse 100 dage i denne sommer, skulle magte at løse de store problemer, der ligger forude, det er der vist ikke nogen der forestiller sig. Selv ikke den mest fantastiske journalist-elev på Vestkysten vil kunne forestille sig, at man vil kunne opnå, at venstre kunne klare den opgave.

For det andet kan vi i hvert tilfælde byde erhvervslivet det, at vi ikke nu bare smider ud med disse 7 mia kr. til den afpillede, næstbedste eller syttendebedste skattereform, der kan være tale om, men at vi forstandigt anvender de penge, at vi holder vort krudt tørt, således at det folketing, der kommer ind efter det nye valg, ikke er bundet nu af en 7 mia kr.s skattenedsættelse, men kan bruge alle pengene til at gå i forhandlinger med Dansk Arbejdsgiverforening og LO og derigennem i fællesskab finde frem til, hvordan vi anvender de 10 mia kr., som jo rigeligt er til stede også uden momsforhøjelse. Vi har påvist gang efter gang, hvordan vi finder frem til at klare disse forhold, således at vi kan opnå, at Danmark ikke bliver ramt af fortsat inflation, fortsat stigning i arbejdsløsheden, fortsat underskud på betalingsbalancen. Det er det, man kan gøre over for erhvervslivet. Enhver, der ikke er aldeles nærsynet, kan sige sig selv, at her har erhvervslivet sin interesse.

Men det er jo ikke bare, hvad der er af interesse for den del af Danmark, der ligger uden for Christiansborg, vi skal befatte os med. Jeg er nødt til her, hvor min taletid er ved at udløbe, også at komme med nogle bemærkninger om det, man interesserer sig